

LIGESTILLING MELLEM MÆND OG KVINDER

Ligestilling mellem kvinder og mænd er et af EU's mål. I tidens løb har lovgivning, retspraksis og ændringer i traktaterne bidraget til at understøtte dette princip og dets gennemførelse i EU. Europa-Parlamentet har altid været en ivrig forkæmper for princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder.

RETSGRUNDLAG

Princippet om, at mænd og kvinder skal have lige løn for samme arbejde, har siden 1957 været nedfældet i de europæiske traktater (i dag artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)). Artikel 153 i TEUF gør det muligt for EU at træffe foranstaltninger i bredere forstand med hensyn til lige muligheder og ligebehandling i forbindelse med beskæftigelse, og inden for disse rammer tillader artikel 153 i TEUF positiv særbehandling for at styrke kvinders stilling. Artikel 19 i TEUF gør det endvidere muligt at vedtage lovgivning til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling, herunder på grundlag af køn. Med basis i artikel 79 og 83 i TEUF er der blevet vedtaget lovgivning mod menneskehandel, især med kvinder og børn, og på grundlag af artikel 168 i TEUF finansierer programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab blandt andet foranstaltninger, der medvirker til udryddelse af vold mod kvinder.

MÅL

Den Europæiske Union hviler på et værdigrundlag, der omfatter ligestilling, og fremmer derfor ligestilling mellem mænd og kvinder (jf. artikel 2 og artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU)). Disse målsætninger er ligeledes nedfældet i artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder. Artikel 8 i TEUF pålægger desuden Unionen at fjerne uligheder og fremme lighed mellem mænd og kvinder gennem alle sine aktiviteter (dette koncept kaldes også "integration af ligestillingsaspektet"). I erklæring nr. 19, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, forpligtede Unionen og medlemsstaterne sig til "at bekæmpe alle former for vold i hjemmet [...], forebygge og straffe disse kriminelle handlinger og støtte og beskytte ofre".

RESULTATER

A. Vigtigste lovgivning

EU-lovgivningen, der i de fleste tilfælde er vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, omfatter:

- Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring
- Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer
- Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser
- I 2006 blev en række tidligere retsakter ophævet og erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006^[1] om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning). I dette direktiv defineres direkte og indirekte forskelsbehandling, chikane og sexchikane. Med direktivet tilskyndes arbejdsgivere ligeledes til at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af sexchikane, og det skærper sanktionerne for forskelsbehandling og åbner mulighed for, at der i medlemsstaterne kan oprettes organer, der er ansvarlige for at fremme ligebehandling af kvinder og mænd. I øjeblikket arbejder Parlamentet på at få revideret direktivets bestemmelser om lige løn^[2] og har vedtaget en gennemførelsesbetænkning på grundlag af en række undersøgelser, som er bestilt af Europa-Parlamentets Forskningstjeneste (EPRS)
- Rådets direktiv 2010/18/EU af 8. marts 2010 om iværksættelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af Den Europæiske Arbejdsgiverorganisation, Den Europæiske Organisation for Håndværk og Små og Mellemstore Virksomheder (UEAPME), De Offentlige Arbejdsgiveres Europæiske Organisation (CEEP) og Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS), og om ophævelse af direktiv 96/34/EF
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA. Dette direktiv indeholder bestemmelser om en tilnærmelse af sanktioner for menneskehandel

[1]Det omarbejdede direktiv ophæver ligeledes direktiv 76/207/EØF, der var blevet ændret ved direktiv 2002/73/EF.

[2]Jf. Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 med henstillinger til Kommissionen om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi – EUT C 264E af 13.9.2013, s. 75.

på tværs af medlemsstaterne og støtteforanstaltninger for ofre og en opfordring til medlemsstaterne om at overveje at "træffe foranstaltninger til at strafbelægge brug af ydelser i forbindelse med [...] udnyttelse med viden om, at den pågældende er offer [for menneskehandel]" med henblik på at begrænse efterspørgslen. Med direktivet oprettes også embedet som EU-kordinator for bekæmpelse af menneskehandel.

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om oprettelse af den europæiske beskyttelsesordre med henblik på at beskytte en person "mod en anden persons strafbare handling, der kan bringe vedkommendes liv, fysiske eller psykiske integritet, værdighed, personlige frihed eller seksuelle integritet i fare", og som gør det muligt for en kompetent myndighed i en anden medlemsstat at fortsætte beskyttelsen af personen på denne anden medlemsstats område. Dette direktiv suppleres af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 af 12. juni 2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civile søgsmål, der sikrer, at civilbeskyttelsesforanstaltninger anerkendes i hele EU
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA.

B. Fremskridt i kraft af Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens) retspraksis

EU-Domstolen har spillet en vigtig rolle i at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. De vigtigste domme har været:

- Defrenne II-dommen af 8. april 1976 (sag 43/75): Domstolen anerkendte den direkte virkning af princippet om lige løn til mænd og kvinder og fastslog, at princippet ikke kun skulle gælde for offentlige myndigheder, men også omfatte alle overenskomster, som regulerer arbejdslønnen kollektivt
- Bilka-dommen af 13. maj 1986 (sag C-170/84): Domstolen fastslog, at en foranstaltning, som udelukkede deltidsansatte arbejdstagere fra virksomhedens pensionsordning, udgjorde en "indirekte forskelsbehandling", og at den derfor var i strid med den tidligere artikel 119 i EØF-Traktaten, såfremt denne udelukkelse berørte et langt større antal kvinder end mænd, og medmindre arbejdsgiveren kunne godtgøre, at dette kunne forklares med objektive begrundede faktorer, der ikke havde noget at gøre med forskelsbehandling på grundlag af køn
- Barber-dommen af 17. maj 1990 (sag C-262/88): Domstolen afgjorde, at alle former for erhvervstilknyttede pensioner udgjorde løn som omhandlet i den tidligere artikel 119, og at princippet om ligebehandling derfor skulle finde anvendelse på dem. Domstolen fastslog, at mænd skulle have ret til pension eller efterladtepension på samme alderstrin som deres kvindelige kolleger
- Marschall-dommen af 11. november 1997 (sag C-409/95): Domstolen fastslog, at fællesskabslovgivningen ikke var til hinder for en national regel, hvorefter der blev givet fortrinsstilling til kvinder ("positiv særbehandling"), såfremt der inden for en stillingsgruppe var beskæftiget færre kvinder end mænd, forudsat at der ikke var

tale om automatisk forfordeling, og at det garanteredes, at mandlige ansøgere blev taget i betragtning og ikke på forhånd var udelukket fra at ansøge

- Test-Achats-dommen af 1. marts 2011 (sag C-236/09): Domstolen fastslog, at artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 2004/113/EF var ugyldig, fordi denne bestemmelse var i strid med princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser. Derfor skulle der anvendes samme aktuarmæssige beregning for mænd og kvinder til at fastsætte præmier og ydelser i forbindelse med forsikring
- Korwin-Meke-dommen af 31. maj 2018 (sag T-770/16 og T-352/17): Domstolen afsagde dom om annulation af de sanktioner, Europa-Parlamentet havde pålagt det polske højreekstremistiske medlem [Janusz Korwin-Mikke](#) på baggrund af en række kontroversielle bemærkninger, denne havde fremsat på et plenarmøde. Domstolen fastslog i sin dom, at ytringsfriheden udgjorde en grundlæggende rettighed, der skulle beskyttes, og at Europa-Parlamentet i henhold til forretningsordenen kun kunne sanktionere parlamentsmedlemmer, såfremt deres udtalelser krænkede Parlamentets virksomhed eller udgjorde en alvorlig fare for samfundet såsom opfordringer til vold eller til fremmedhad. Forretningsordenen blev derfor ændret i overensstemmelse hermed. Kodeksen for behørig adfærd for medlemmer af Europa-Parlamentet under udøvelsen af deres hverv blev vedtaget af Præsidiets den 2. juli 2018 som et bilag til den nye forretningsorden.

C. Seneste udvikling

Nedenfor følger en oversigt over de seneste tiltag fra EU's side med hensyn til ligestilling mellem mænd og kvinder.

1. Den flerårige finansielle ramme (FFR 2014-2020) behandler spørgsmålet om ligestilling mellem kvinder og mænd gennem programmet for retlige anliggender og programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab.

EU's maksimale bidrag til gennemførelsen af programmet for retlige anliggender for 2020 fastsættes til 45 603 000 EUR, som skal finansieres over de bevillinger, der er opført under følgende budgetposter i Unionens almindelige budget for 2020:

a) budgetpost 33 03 02: 8 861 000 EUR

b) budgetpost 33 03 01: 33 743 000 EUR

c) budgetpost 18 06 01: 2 999 000 EUR

EU's maksimale bidrag til gennemførelsen af programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for 2020 fastsættes til 66 713 000 EUR, som skal finansieres over de bevillinger, der er opført under følgende budgetposter i Unionens almindelige budget:

a) budgetpost 33 02 01: 27 960 000 EUR

b) budgetpost 33 02 02: 38 753 000 EUR

En undersøgelse offentliggjort i efteråret 2016 på anmodning af Europa-Parlamentets Udvalg om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (FEMM) giver et overblik over den del af EU-budgettet, der bruges på ligestilling i udvalgte medlemsstater^[3].

2. Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE)

I december 2006 oprettede Europa-Parlamentet og Rådet et [europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder](#) med hjemsted i Vilnius, Litauen, med det overordnede formål at bidrage til og at fremme ligestillingen mellem kønnene, herunder at integrere ligestillingsaspektet i alle EU-politikker og nationale politikker. Institutet bekæmper ligeledes forskelsbehandling på grundlag af køn og øger opmærksomheden omkring ligestilling mellem kønnene ved at yde EU's institutioner teknisk bistand i form af indsamling, analyse og udbredelse af oplysninger og metodiske redskaber (se EIGE's online ressource- og dokumentationscenter: <http://eige.europa.eu/content/rdc>).

3. EIGE i spidsen for Netværket af EU-agenturer, der beskæftiger sig med retlige og indre anliggender

I 2018 stod EIGE i spidsen for Netværket af EU-agenturer, der beskæftiger sig med retlige og indre anliggender (RIA). Netværket blev oprettet i 2006 og består af ni EU-agenturer, der arbejder med en række retlige og sikkerhedsmæssige spørgsmål, bl.a. migration og grænseforvaltning, bekæmpelse af narkotikahandel, organiseret kriminalitet og menneskehandel, menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder samt ligestilling mellem kønnene. I løbet af 2018 undersøgte netværket indvirkningen af digitalisering på agenturerne respektive aktivitetsområder med særlig fokus på, hvordan teknologi påvirker unge kvinder og mænd forskelligt. Denne forskning viser, hvordan agenturer kan bidrage til at imødegå risici, garantere sikkerhed og fremme ligestilling i Europa. Netværkets endelige rapport og konklusioner fra 2018 blev fremlagt på Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestillings møde i marts 2019 og er tilgængelige online (<https://eige.europa.eu/publications/eu-justice-and-home-affairs-agencies-cooperation-2018-final-report>).

4. Kvindechartret og den strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019

Den 5. marts 2010 vedtog Kommissionen kvindechartret med henblik på at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd i Europa og i hele verden^[4].

I december 2015 offentliggjorde Kommissionen [den strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019](#)^[5] som en opfølgning på og forlængelse af Kommissionens strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd (2010-2015)^[6].

Den strategiske indsats fokuserer på følgende fem prioritetsområder:

[3][http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU\(2016\)571393_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU(2016)571393_EN.pdf)

[4]<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=URISERV:em0033>

[5]Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "Strategic engagement for gender equality 2016-2019" (SWD(2015)0278).

[6]Overvejelserne om den næste strategi blev indledt i september 2014 med en workshop om en ny strategi for kønsligestilling efter 2015, som gav startskuddet til udarbejdelsen af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestillings initiativbetænkning, der førte til vedtagelsen af Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd efter 2015 (EUT C 407 af 4.11.2016, s. 2). Indlæggene fra workshoppen kan findes på Europa-Parlamentets hjemmeside.

- [forøgelse af erhvervsfrekvensen blandt kvinder og samme økonomiske uafhængighed for begge køn](#)
- [reducering af de kønsbestemte løn- og pensionsforskelle og dermed bekæmpelse af fattigdom blandt kvinder](#)
- [fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd i beslutningstagningen](#)
- [bekæmpelse af kønsbaseret vold og beskyttelse af og støtte til ofre](#)
- [fremme af ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder i hele verden.](#)

5. Kønshandlingsplanen 2016-2020

Den 26. oktober 2015 vedtog Rådet kønshandlingsplanen for 2016-2020^[7] på baggrund af det fælles arbejdsdokument fra Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens tjenestregre "Ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser 2016-2020"^[8]. I den nye kønshandlingsplan understreges det, at der er behov for at realisere kvinders og pigers fulde og lige udøvelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder fuldt ud og at opnå ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers position.

6. Mål for bæredygtig udvikling

Den 25. september 2015 vedtog FN's Generalforsamling en resolution om udviklingsdagsordenen for tiden efter 2015 med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling"^[9]. 2030-dagsordenen omfatter 17 mål for bæredygtig udvikling (SDG'er) og 169 delmål, der trådte i kraft den 1. januar 2016. SDG'erne bygger på 2015-målene (MDG-målene). I modsætning til MDG-målene, der kun vedrørte indsatsen i udviklingslandene, gælder SDG-målene imidlertid for alle lande. SDG 5 "Opnå ligestilling mellem kønnene og styrke kvinders og pigers rettigheder og muligheder" indeholder fem delmål.

7. EU's tiltrædelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen)

Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen), der trådte i kraft i 2014, er det første juridisk bindende internationale redskab til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og piger på internationalt plan. Den opstiller en omfattende ramme af retlige og politiske foranstaltninger til at forebygge sådanne voldshandlinger, støtte ofre og straffe gerningsmændene. I november 2017 var den blevet undertegnet af alle EU's medlemsstater, og i februar 2020 havde 21 af dem ratificeret den (Østrig, Belgien, Kroatien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Italien, Irland, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Spanien og Sverige). Konventionen giver også mulighed for, at EU kan tiltræde inden for rammerne af sine beføjelser.

[7]Rådets konklusioner af 26. oktober 2015 om kønshandlingsplanen 2016-2020.

[8]21.9.2015, SWD(2015) 0182.

[9]Resolution 70/1 vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015.

I oktober 2015 offentliggjorde Kommissionen en køreplan for EU's mulige tiltrædelse af Istanbulkonventionen og fulgte i marts 2016 op på dette med to forslag til rådsafgørelser, den ene om Den Europæiske Unions undertegnelse af Istanbulkonventionen og den anden om EU's tiltrædelse af konventionen (dvs. dens ratifikation).

Efter drøftelser i Rådet blev det besluttet, at udkastet til afgørelsen om undertegnelsen af konventionen skulle opdeles i to separate afgørelser, én vedrørende retligt samarbejde i straffesager og en anden vedrørende asyl og nonrefoulement. Disse to rådsafgørelser blev vedtaget i maj 2017, hvorefter EU-kommissæren med ansvar for retlige anliggender, forbrugere og ligestilling mellem mænd og kvinder, Věra Jourová, undertegnede Istanbulkonventionen på vegne af den Europæiske Union den 13. juni 2017.

Undertegnelsen er det første skridt i processen for EU's tiltrædelse af konventionen. Tiltrædelsen af konventionen kræver nu vedtagelse af Rådets afgørelser om at fuldføre processen. I Rådet drøftes lovgivningsforslag på dette område i Gruppen vedrørende Grundlæggende Rettigheder, Borgerlige Rettigheder og Fri Bevægelse for Personer (FREMP, interinstitutionel sag [2016/0063 \(NLE\)](#)). Gruppens drøftelser fokuserer i øjeblikket på en adfærdskodeks, der definerer, hvordan EU og dets medlemsstater skal samarbejde om gennemførelsen af konventionen.

Fuldførelsen af processen for tiltrædelse af konventionen kræver Europa-Parlamentets samtykke.

EUROPA-PARLAMENTETS ROLLE

Parlamentet har spillet en væsentlig rolle i at støtte ligestillingspolitikker, navnlig gennem Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (FEMM). Parlamentet lovgiver om lige behandling på arbejdsmarkedet på grundlag af den almindelige lovgivningsprocedure (den fælles beslutningstagning). Som eksempler herpå kan nævnes:

- Forslaget til direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger ([COM\(2012\)0614](#)). Se Parlamentets førstebehandlingsholdning, vedtaget i slutningen af 2013^[10].
- Revisionen af direktiv 92/85/EØF (se ovenfor). Ved førstebehandlingen^[11] slog Parlamentet til lyd for en længere barselsorlov med fuld løn – 20 uger^[12]. Da

[10]Europa-Parlamentets lovgivningsmæssig beslutning af 20. november 2013 om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (EUT C 436 af 24.11.2016, s. 225).

[11]Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 20. oktober 2010 om Europa-Parlamentets og Rådets forslag til et direktiv om ændring af Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (EUT C 70E af 8.3.2012, s. 162).

[12]For en komparativ analyse af de juridiske bestemmelser i de enkelte medlemsstater se venligst rapporten "Maternity, paternity and parental leave: Data related to duration and compensation rates in the European Union" udgivet i 2015 af Europa-Parlamentets Temaafdeling C om Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender og tilgængelig på Europa-Parlamentets hjemmeside.

Parlamentet og Rådet ikke kunne nå til enighed om Kommissionens forslag, har Kommissionen nu trukket forslaget tilbage og erstattet det med en køreplan for initiativet "Et nyt afsæt for at klare udfordringerne i forbindelse med balancen mellem arbejds- og familieliv for erhvervsaktive familier"^[13].

Parlamentet bidrager desuden til den overordnede udvikling af politikker for ligestilling mellem mænd og kvinder via sine initiativbetænkninger og ved at henlede andre institutioners opmærksomhed på særlige problemer, heriblandt kan nævnes følgende:

- Bekæmpelse af vold mod kvinder. Parlamentet vedtog en lovgivningsmæssig initiativbetænkning^[14] med en opfordring til Kommissionen om et lovgivningsinitiativ på grundlag af artikel 84 i TEUF til at fremme og støtte medlemsstaternes tiltag inden for forebyggelse af vold mod kvinder og piger. Beslutningen indeholdt en række henstillinger, og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling har nedsat en særlig arbejdsgruppe, der skal følge op på denne beslutning.
- Den internationale kvindedag i 2019 fokuserede på kvinders indflydelse i politik. Det valgte emne er et centralt element i kvinders rettigheder, fordi det vedrører kvinders deltagelse i den kollektive styring af vores samfund. I tidens løb har lovgivning, retspraksis og ændringer i traktaterne bidraget til at styrke dette princip og dets gennemførelse i EU. Parlamentet har altid været en ivrig fortaler for ligestilling mellem kønnene, og denne begivenhed understreger betydningen af kvinders deltagelse i politik, navnlig på EU-plan
- Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om EU's prioriteter for den 62. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (CSW), der opfordrer til en styrkelse af kvinders rettigheder og muligheder i landdistrikterne og til kvinders adgang til medierne og informations- og kommunikationsteknologier og deres indvirkning og anvendelse som et redskab til at fremme kvinders stilling^[15]. En delegation fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling deltog ved FN's Kommission for Kvinders Status i marts 2018.

Parlamentet integrerer også ligestillingsaspektet i alle sine udvalgs arbejde^[16]. Med dette for øje er der blevet oprettet to netværk for integration af ligestillingsaspektet, som koordineres af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling. Netværket af formænd og næstformænd med ansvar for integration af ligestillingsaspektet forener parlamentsmedlemmer, der er fortalere for at integrere ligestillingsaspektet i deres respektive udvalgs arbejde. De støttes af et netværk af ligestillingsaspektadministratorer i hvert enkelt udvalgssekretariat. Gruppen på Højt Plan om Ligestilling mellem Kønnene fremmer kurser og bevidstgørelse om integration af ligestillingsaspektet blandt Parlamentets ansatte og i de politiske grupper.

[13]http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2015_just_012_new_initiative_replacing_maternity_leave_directive_en.pdf

[14]Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder (EUT C 285 af 29.8.2017, s. 2).

[15]Europa-Parlamentets henstilling af 1. marts 2018 til Rådet om EU's prioriteter for den 62. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (EUT C 129 af 5.4.2019, s. 58).

[16]Europa-Parlamentets beslutning af 13. marts 2003 om integrering af ligestillingsaspektet i Europa-Parlamentet (EUT C 61E af 10.3.2004, s. 384).

Martina Schonard
11/2020

